

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 24 Cor.
Pe un jum. . . 12 "
Pe o lună . . . 2 "

Nrul de Duminică

Pe un an . . . 4 Cor.
Pentru România și
America . . . 16 Cor.

Nrul de zi pentru Ro-
mânia și străinătate pe
an 40 franci.

TRIBUNA

REDACȚIA
și ADMINISTRATIA
Miksa utca 2—3.

INSERTIUNILE
se primesc la adminta-
trație.

Manuscripte nu se ina-
poiază.

Telefon pentru oraș și
comitat 502.

Boierimea românească.

O logodnă în »lumea mare« ne preocupă astăzi. Săptămânile trecute anunțasem fi danțarea unei nepoate a lui Vodă Știrbei, fiica dlui D. Știrbei cu baronul ungar Gerliczy Ferencz. Serbarea cununiei s'a celebrat zilele aceste la Paris în biserica catolică St. Philippe du Roule.

Căsătoriile dintre aristocrații români și unguri sunt destul de rare, ne amintim abea de câteva cazuri.

Sunt mai dese însă căsătoriile dintre aristocrații români cu aristocrații altor neamuri. Amintim numai ca un caz mai cunoscut că cea mai celebră poetă a Franței de azi, premiată de atâtea ori de Academia franceză, e contesa Mathieu de Noailles, o româncă născută Brancoveanu. Marele ei talent este pierdut pentru literatura noastră, destul de săracă în femei-scriitoare, și contribuie la îmbogățirea literaturii franceze.

Acestea și atâtea alte dovezi de altă natură sunt simptome în viața boierimii românești cari merită să fie privite cu atențiune.

Prin împrejurările trecutului nostru, boierimea românească din Ardeal, atât de puternică odinioară, s'a înstrăinat cu desăvîșire și s'a contopit cu boierimea ungurească. În vinele atâtor conți și baroni unguri cari alcătuiesc oligarchia ce azi ne ocârmuiește, curge sângele românesc străvechiu. Ar fi o căineală zadarnică de a mai deplânge pierderea aceasta. Trecutul trebuie să ne fie o

moaște din care să tragem mândrie și putere dar privirile noastre trebuie să îndreptate spre viitorul care ne impune o mare datorie de muncă și de optimism.

Dacă însă boierimea românească din Ungaria s'a stins, clasa aceasta trăiește și are o însemnătate atât mai mare. În sută a XV, XVI și XVII dar și mai târziu clasa boierească a fost adevăratul stâlp pe care s'a răzimat ființa statelor românești. Mai ales pe vremea lui Ștefan cel mare, boierimea Moldovii a avut alături de țărâniea pe atunci încă în mare parte liberă, puternică și conștientă, un rol de apărătoare a țării.

În veacul trecut prefacerea principatelor, îndrumarea lor spre calea vieții moderne se datorește în partea cea mai mare boierimii, sau cel puțin părții liberale și progresiste a ei. Clasa boierească ieșind din țară în străinătate se europenizase, asimilând perfect limba și cultura franceză ale cărei idei înaintate le mijloci și patriei sale.

Dar odată cu progresul acesta se iviră în mod fatal și păcatele inerente lui. La multe din familiile boierești modernizarea conduse la înstrăinare și chiar contopire cu alte popoare. Întâmplările din Martie 1906 ne sunt în amintire, când conștiința și demnitatea națională a tinerimii trezită, izbucni într-o violentă răzvrătire împotriva acestei stări de înstrăinare.

Ar fi o exagerare nedreaptă dacă am afirma că întreaga clasă boierească a României este înstrăinată și nu se pătrunde de datoriile sale firești. Nume ca Dimitrie Sturdza sau a familiilor Brătianu, Cantacu-

zino, al unui P. P. Carp sau Nicu Filipescu, C. Alimănișteanu sau Brancoveanu etc. etc. ne arată o parte bună a clasei boierești care este conștientă de menirea ei, de înaltele datorii pe cari moștenirea lor de avere și de tradiții i-o impune.

Nu de aceștia vorbim deci, ci de partea cealaltă a boierimii românești, care cu toate acestea pare a covârși în sânul acestei clase. Căci, ce să zicem dacă auzim că aproape 90 la sută din moșierii-boieri ai Moldovei sunt absentești? Oare nu au și ei o mare parte de vină pentru mizeria și răscoala a țărânului român care a izbucnit ca flacăra uriașă a unui vulcan ce răsare în mijlocul unui șes? Nu mai vorbim nici despre rușinea pe care trebuie să o simtă un român când aude pe aristocrații săi ciripind neconținut franțuzește și stâlcind limba românească, pe care ar fi chemați să o apere, să o cultive și să-i dea lustrul unei limbi elegante de salon.

Ceeace ne preocupă însă mai ales e rolul pe care boierimea ar trebui să-l aibă în viața *neamului întreg*. Căci, după credința noastră, clasa boierească nu-i a României numai, ci a *neamului românesc întreg* și ar avea datoria de a împlini lipsa acestei clase la noi. Rostul unei clase boierești culte, bogate și puternice nu-i un rost pur personal de trai, de plăceri și desmerdări cum l-a trăit acel beizadea Sturdza care și-a cheltuit toată viața sa de 90 de ani în plăcerile Franței, fără a ridica o singură școală sau biserică în număratoarele sate ale domeniilor sale, arendate la jidovi

FOIȚA ZIARULUI »TRIBUNA«.

Edmondo De Amicis.

I N I M A.

Dela Apenini la Anzi.

Sunt mulți ani de-atunci: un băiat genovez, de treisprezece ani, fiul unui lucrător, s'a dus dela Genova în America — singur, ca să caute pe mama sa.

Cu doi ani mai nainte, mama sa se dusesese la Buenos Aires, capitala republicei Argentina, ca să servească în vre o casă bogată astfel ca, în puțin timp să câștige bani cu cari să și ajute familia, care din pricina a o mulțime de nenorociri, ajunsese în sărăcie și plină de datorii. Sunt multe femei curajoase, cari fac o călătorie așa de lungă cu gândul ca să câștige bani, și mulțumită plăților mari cari se dau ca salariu în America, se întorc în Italia după câțiva ani cu câteva mii de lire. Biata mamă plânse cu lacrimi de sânge când s'a despărțit de copiii săi, unul de optsprezece ani, cellalt de unsprezece; dar plecase cu curaj și plină de speranță. Călătoria a făcut-o cu bine și cum a ajuns la Buenos Aires, cu sprijinul unui negustor genovez un văr al bărbatului său care era de mai mult timp în America, a găsit numaidecât serviciu la o familie argentină, care-i dădea o leafă bună și se purta bine cu dânsa. O vreme scrisese regulat acasă și dupăcum fusese vorba, bărbatul său trimitea scrisorile vărului, care le da femeiei, iar

aceasta, dădea lui răspunsul pe care l trimitea la Genova, scriind și el câteva rânduri. Câștiga optzeci de lire pe lună și cum nu cheltuia nimic, la fiecare trei luni, trimitea acasă o bună sumă de bani, cu care bărbatul său plătea una după alta datoriile cele mai grăbnice, redobândindu-și cinstea de mai demult. Dânsul muncea și era mulțumit gândindu-se că în curând nevastă-sa se va întoarce, căci casa i-se părea pustie fără dânsa, iar fiul cel mai mic, care iubea foarte mult pe mama sa, din zi în zi se făcea mai trist și nu se putea obișnui cu lipsa ei.

Trecuse un an dela plecare. După o scrisoare scurtă, în care dânsa spunea că nu prea îi este bine, nu mai primiră nici o știre. În două rânduri au scris vărului, dar vărul nu răspunse. Au scris familiei la care servea dar n'au căpătat nici un răspuns poate din pricină că au scris rău numele pe adresa scrisorii. Gândindu-se la vr'o nenorocire, scriseră consulului italian din Buenos Aires, rugându-l să cerceteze, și după trei luni, consulul le răspunse că cu toate că a publicat anunțuri în jurnale nimeni nu s'a prezentat, nici chiar ca să dea vre-o știre. De altminterlea nu putea să fie altfel pentrucă dânsa, ca să nu facă de rușine familia, făcându-se servitoare, nu spusese familiei la care servea adevăratul său nume. Trecură alte luni și nu sosi nici o știre. Tatăl și fii erau amărâți, iar cel mai mic, era cuprins de o tristeță fără margini. Ce era de făcut? La cine să se roage? Primul gând al tatălui fusese să plece, să se ducă să-și caute nevasta în America. Atunci, cine ar fi muncit? cine ar fi hrănit copiii? N'ar fi putut să plece nici fiul cel mai mare, pentrucă tocmai atunci începuse să câștige ceva,

și era folositor familiei. Trăiau chinuși, vorbind în fiecare zi de acele lucruri amare, s'au uitându-se unul la altul în tăcere.

Într-o seară, Marc, fiul cel mai mic, zise cu hotărîre.

— Mă duc eu în America ca să caut pe mama.

Tatăl dădu trist din cap și nu răspunse. Ceia-ce zicea băiatul era din cale afară frumos, dar cu neputință de îndeplinit. Un băiat de treisprezece ani, să se ducă singur în America, cale de-o lună! Dar băiatul stăruia mereu, stăruia în ziua aceea, stăruia a doua zi, stăruia în fiecare zi, vorbind și judecând ca un om mare.

— S'au mai dus și alții în America — zicea el — mai mici decât mine. Odată urcat pe vapor, ajung eu ca și ceilalți și când oi ajunge acolo, n'am decât să caut prăvălia vărului. Sunt atâția italieni acolo, s'o găsi vre unul să-mi arete calea. Odată ce voi găsi pe vărul nostru, am și găsit pe mama, și chiar dacă nu l'oi găsi pe el, mă duc la consulul și întreb de familia argentină. Orice s'ar întâmpla, acolo se găsește de lucru pentru toți; voi găsi și eu să lucrez ca să câștig cu ce să mă întorc acasă.

Incetul cu incetul, mai, mai că izbutise să înduplece pe tatăl său. Tatăl său îl cunoștea și știa că era cu judecată și cu curaj, știa că era deprins cu lipsurile și cu nevoile și că toate acestea i-ar fi ajutat ca să-și îndeplinească dorința aceia sfântă, de a găsi pe mama sa, pe care o iubea mult. Se întâmplă că un căpitan de corabie, rudă cu un prieten al său, auzindu-l vorbind de acest lucru, îi făgădui-se să-i dea un bilet gratis de clasa a treia până în Argentina. După ce mai stătu puțin la îndoială, tatăl con-

și fără a lua parte la viața politică sau culturală a țării și neamului său.

Mai mult ca oricare alt membru al mului, un boier are afară de rosturile vieții sale individuale o mare funcțiune socială și națională de îndeplinit. Prin înleznierea materială și neatârănarea morală pe care i-o cheazășiște averea sa, el este, mai mult decât oricare, chemat a călăuzi și îndruma soarta neamului său.

Ne amintim de o propunere pe care un scriitor din România o făcuse boierimii românești: să caute a se împroprietări în Ungaria. Câte mari moșii, câte păduri nu am ști, cari au fost sau sunt de vânzare în părțile noastre și ne închipuim cât de mare ar fi câștigul nostru dacă bunăoară un boier român s'ar hotări a se naturaliza aici la noi! Trei-patru mari moșii românești cu toată puterea lor de bogăție materială, de ascendent moral și naționalizator, cu puternicul sprijin efectiv la orice campanie sau întreprindere politică sau culturală — cât de neasămănat ar fi folosul ce ar rezulta pentru mișcarea noastră din ele!

Acum când guvernul, aservind preoțimea și învățătorii caută să mărginească tot mai mult partea independentă și activă a corpului nostru național spre a paraliza și sugruma pe încetul toată mișcarea noastră, trecerea unei părți a boierimii românești în Ardeal și părțile noastre ar da luptei naționale de aici un avânt nebănuit, o întorsătură hotărâtoare. Viața noastră s'ar renaște și legăturile cele mai puternice ale relațiilor sociale și de sânge ar uni pământul românesc de dincoace cu cel de dincolo de Carpați, iar procesul de românizare al limbii și culturii noastre s'ar grăbi și desăvârși în timp foarte scurt.

Dar să ne ștergem ochii, să scuturăm acest vis care pare prea frumos decât să se înfăptuiască. Suntem încă la popasul cel mai depărtat de calea asta, la logodna principeselor române pe cari baronii unguri le disting luându-le în căsătorie în bisericile catolice ale Parisului...

simți și călătoria fu hotărâtă. Îi puseră într'un sac haine și îi dederă ceva bani de buzunar, îi scriseră adresa vărului pe o bucată de hârtie, și într-o frumoasă seară de Aprilie, îl imbarcară.

— Fiul meu, îi zise tatăl sărutându-l pentru cea din urmă oară cu lacrimile în ochi pe scara vaporului ce era gata de plecare, fă-ți inimă. Tu pleci mânat de un gând sfânt și Dumnezeu să-ți ajute.

Bietul Marco! Era tare de înger și gata la orice greutate în călătorie, dar când a văzut pierind în zare frumoasa lui Genova și s'a trezit în mijlocul mării, pe vaporul acela plin cu țărani cari emigrau și el singur, fără să cunoască pe nimeni, doar cu sacul lui, în care avea toată averea sa, îi apucă o tristețe de nespun. Timp de două zile a stat ghenunchiat ca un câine la proră, fără să mănânce, cuprins de o mare nevoie să plângă. Fel de fel de gânduri urite îi treceau prin minte dar cei mai urite, cel mai grozav era gândul că mama sa murise. În visurile sale, i se părea mereu că vede pe un necunoscut care se uită cu milă la el, apoi îi zicea la ureche: — Mama ta a murit. Atunci se deștepta din somn strigând.

După ce a trecut strâmtoarea Gibraltar și a văzut Oceanul Atlantic îi mai venise puțin inimă la loc și căpătă un pic de nădejde. Dar nu ținu mult. Apa aceea nesfârșită, căldura ce creștea din ce în ce, tristețea oamenilor cari erau cu el pe vapor, ideea că este singur, îl făcură să piarză iar speranța. Cum se întâmplă bolnavilor, cari nu-și mai aduc aminte bine din timpul boalei, tot așa

Un ziar unguresc despre vizita prințului Francisc Ferdinand. »Esti Ujság«, ediția de seară a ziarului »Budapesti Hirlap«, publică un articol de fond cu privire la vizita Kronprințului austriac în România, prin care se plânge că Kronprințul n'a venit până în prezent în Ungaria însoțit de soția lui, iar acum când se duce în România cu soția, nu va sta la Budapesta decât până ce se va schimba locomotiva trenului.

Ziarul mai amintește apelul supușilor austro-ungari din România cu privire la primirea Kronprințului. Mai departe spune că astfel de elemente, cari din cauza agitațiilor și acuzațiilor contra statului maghiar au fost silite să se refugieze în România, nici acum, pe pământ străin, nu renunță la agitațiuni și acuzați, ci cu inimile pline de speranțe salută pe Francisc Ferdinand în România. E imposibil, zice, ca așteptările acestea ale dușmanilor noștri să fie de acord cu intențiunile Kronprințului.

Expedierea memoriului medicilor români. Comitetul Asociației generale a medicilor din România a expediat nominal, primul stoc de 10.000 (zece mii) exemplare din memoriul său, acoperit de peste o mie de iscălituri și tradus în limbele franceză, germană, engleză, italiană și esperanto, tuturor medicilor din lume, participători la congresul din Budapesta.

Expulzarea dlui Iorga din Bucovina. La adresa cătră d. Dr. Carol Lueger secția Ploiești a Ligei culturale a primit următorul răspuns:

»Primarul Dr. Carol Lueger a luat cunoștință de scrisoarea d-v. și — salutând cu stimă — comunică știrea că și d. profesor Iorga i-s'a adresat, dar nu cunoaște încă împrejurările mai deaproape își va îndrepta, însă, atențiunea asupra chestiunii».

Din Viena.

Acțiunea deputatului Grigorovici. — Situația politică. — Scandalul în Reichsrat. — Evreii din Bucovina și Drul Lueger.

— Dela corespondentul nostru. —

Viena, 7 Iulie.

Deputatul Grigorovici, însoțit de colegul său german Seitz, a avut ieri o audiență la ministrul de comerț și industrie Dr. Richard Weisskirchner, pentru a-i arăta starea de sărăcie în care se găsește Bucovina și a-i cere să ia măsuri în această privință.

Weisskirchner, care ca director al magistraturii din Viena dăduse dovadă de marea sa capa-

itate în materie de administrație, care ca președinte al Camerei a dat dovadă de obiectivitate, tact, pricepere și energie, dovedește acum că ministrul de comerț că pe lângă aceste calități mai are și un dor mare de lucru. Nici un ministru nu și dă atâta osteneală ca dânsul în a face cât mai mult bine posibil în ramura de administrație pe care o conduce.

De aceea d-sa a primit cu mare plăcere pe deputatul Grigorovici, care i a arătat că deși populația Bucovinei crește, numărul celor ocupați în industrie scade, ceea ce e o dovadă de sărăcie.

Ministrul Weisskirchner s'a interesat de ramurile de industrie ce ar putea progresa în Bucovina și deputatul Grigorovici a răspuns că în prima linie cea textilă, grație noului tratat de comerț cu România, prin care s'au redus mult taxele vamale pentru obiectele industriei textile.

Inițierea de fabrică de acest fel în Bucovina este de mare importanță nu numai pentru această provincie, ci și pentru toată Austria, căci nicăieri nu se pot fabrica obiecte cari să se potrivească cu gusturile din România, afară de Bucovina unde majoritatea lucrătorilor și lucrătoarelor sunt români și chiar străinii locuind printre români, cunosc gusturile acestora.

Ca dovadă, d. Grigorovici arată un raport al consulului austriac din București, care spune că industria textilă din Boemia ar putea avea un succes mult mai mare în România, dacă s'ar face după gusturile locuitorilor. Acesta ar fi cazul, dacă s'ar inițiază fabrici în Bucovina.

Ministrul Weisskirchner a ascultat cu atenție vorbele deputatului Grigorovici, apoi i-a promis că va trimite pe timpul verii la Cernăuț un funcționar superior al ministerului pentru a studia chestia la fața locului și a rugat pe d. Grigorovici să-i stea la dispoziție cu statul său.

Ministrul Weisskirchner a mai spus că a avut ocazia să vadă la expoziția din București țesături românești din Bucovina cari i-au plăcut foarte mult și nu se îndoiește că o fabrică mare de acest fel în Bucovina ar avea succes nu numai pentru exportul în România, ci și pentru vânzarea în monarhie.

Situația parlamentară la noi se schimbă din zi în zi. Astăzi se povestește în culoarele parlamentului că situația s'a îmbunătățit simțitor. Germanii ar fi făcut o propunere de împăcare, în sensul că Bienerth se obligă să demisioneze la toamnă și să facă loc unui minister de coaliție.

Se pare că obstrucționiștii sunt gata să accepte acest compromis; în ori ce caz tratativele se urmează cu stăruință.

Propunerea de urgență Metelka s'a terminat

Cele din urmă zile au fost mai bune. Timpul era frumos și aerul răcoros. Marco făcuse cunoștință cu un om din Lombardia care se ducea în America să-și caute pe fiul său, care era cultivator aproape de orașul Rosario. Îi spusese totul, și bătrânul îi zicea din când în când, bătrându-l pe umeri:

— Nu te teme, bagai, că o să găsești pe mama ta teafără.

Omul acela îi mai da inimă, și presimțirile lui Marco nu mai erau triste. Stănd la proră, lângă țărânelul acela care fuma din lulea, sub un cer senin și plin de stele între emigranții cari cântau, se gândea mereu la sosirea lui la Buenos Aires și par'că se și vedea în strada aceea, unde era prăvălia vărului, și pe care i se părea că-și întreabă în grabă:

— Ce face mama? Unde este? Aidem repede la dânsa.

— Aidem.

Alergau, urcau o scară, deschideau o ușă... Gândul i-se oprea, o duioșie fără margini îi cuprindea și scoțând o iconiță ce o avea în sân, o săruta șoptind o rugăciune.

După douăzeci și șapte de zile dela plecare sosiră. Era o frumoasă dimineață de Mai când vaporul aruncă ancora în marea fluviu La Plata, pe malul căruia este orașul Buenos Aires, capitala republicii Argentina. Vremea frumoasă i-se păru o prevestire bună și Marco nu mai putea de bucurie și de nerăbdare. Mama sa era la cățiva

se întâmplă și cu Marco: zilele îi treceau unele după altele grele și aceleași și nu și mai aducea decât greu aminte de ce a fost ieri. I se părea că este pe mare de un an. În fiecare dimineață, când se deștepta din somn, rămânea mirat și ca zăpăcit văzându-se singur, în mijlocul oceanului fără margini, în drum spre America. I se păreau minuni ca în vis, peștii sburători cari din când în când cădeau pe vapor, amurgurile tropicale atât de frumoase cu norii lor uriași însângerați ca jericul, și luminile acelea fosforescente de tot Oceanul părea aprins ca o mare de foc. A petrecut zile de timp rău, în timpul cărora a stat închis mereu în dormitor unde totul se legăna, iar lumea se văieta și înjura. Atunci crezuse că i-a venit ceasul din urmă. A petrecut alte zile cu marea liniștită și galbenă, cu o căldură dogoritoare și cu un urit ce-i umplea sufletul; ceasuri lungi, în cari călătorii istoviți, lungiți pe scânduri, păreau morți. Și călătoria nu se mai isprăvea: cer și apă, apă și cer, astăzi ca ieri, mâine ca astăzi — mereu — mereu acelaș. Ceasuri întregi, Marco sta răzimat de parapet, uitându-se la marea fără margini, zăpăcit, gândindu-se la mama lui, până ce ochii i-se includeau grei, iar capul îi cădea de somn. Atunci, vedea iar fața aceea necunoscută care se uita la el cu milă și-i șoptea la ureche:

— Mama ta a murit.

La auzul acestor vorbe tresărea din somn și iar începea să viseze cu ochii deschiși, uitându-se în zarea neschimbată.

Călătoria a ținut două zeci și șapte de zile.

azi. Măine nu va avea loc nici o ședință pentru a se continua tratativele; viitoarea ședință are loc Vineri 9 Iulie.

Se crede aproape cu siguranță că atunci vor începe desbaterile asupra tratatului de comerț cu România, care se vor termina Joia viitoare.

Ședința de azi s'a închis cu un scandal enorm. Comisia de imunitate trebuia să discute un caz de arestare a deputaților socialiști Beer și Wutschel; pentru aceasta fuseseră chemați ca martori agenții poliției cari i-au arestat.

Ministrul de interne Haerdll le-a dat însă ordin să nu vie. Pentru aceasta, deputații socialiști și cei cehi iau făcut un mare scandal. Insultele cele mai grozave i-au fost aruncate, dar ei nu s'a mișcat din loc, până a venit Bienerth de la luat de braț și l-a scos din cameră. Atunci deputații au început să arunce cu bucățele de hârtii, cu protocoale și altele, după dânsul, încât a ieșit din sală acoperit cu totul de hârtii.

Acest incident nu va avea probabil nici o urmare serioasă.

O chestie nostimă s'a petrecut zilele trecute. Mai mulți măcelari și alți mici negustori, toți evrei, din Bucovina au trimis o adresă d-rului Carol Lueger, ca președinte al celui mai puternic partid din parlament și ca încurajator al micii industriei, și micului comerț, prin care îl roagă să intervina la guvern pentru a se lua o măsură folositoare lor. Cererea lor era ticluită în mod dibaci: ei pretindeau ca guvernul austriac s'o ia înaintea celui român și să înființeze el pe teritoriul austriac la granița României abatorii, astfel încât v tele ce va exporta România să se taie în Austria. Lucrul acesta ar fi o sursă de câștig pentru bucovineni.

Doctorul Lueger, care întotdeauna s'a arătat foarte obiectiv și drept chiar față de adversarii săi, a primit cu bunăvoință acest memoriu și l-a dat amicului său Weisskirchner, ca în calitate de ministru de comerț, să studieze chestia

Doctorul Weisskirchner a văzut imediat că lucrul nu se poate face, deoarece în convenție se prevede că abatoriile nu se pot construi decât pe teritoriul României, iar vite vii nu se pot exporta nici la un metru dincolo de frontieră. Cererea nu se poate deci împlini; în orice caz însă, e interesant de văzut ce popularitate are Lueger, dacă până și evreii se adresează lui, când au vre-o nevoie.

Viena, 7 Iulie 1909.

G.

Cel din urmă act.

După toate semnele valurile crizei au răzbit în matca statornică a liniștii, până la toamnă. Ședința de mâine a camerei nu va aduce nici o schimbare și astfel figuranții comediei politice se vor putea reslăți în tihnă, ducând în sufletul lor regretul nădejzilor neimplinite. Țara răsuflă ușurată, că a conținut în sfârșit gălăgia asurzitoare și insolentă a panglicarilor de principii.

Consiliu de miniștri.

Membrii cabinetului s'au întrunit ieri în conferință, ca să asculte referatul d-lui Wekerle despre audiența sa la împăratul. Măine guvernul se va prezenta corpurilor legiuitoare. Camerele se vor proroga, dinpreună cu soluțiunea crizei, până la toamnă.

Delegațiunile.

Primul ministru Wekerle în cursul șederei sale la Viena a avut o lungă constătare cu ministrul de externe, baronul de Aehrenthal. Cu acest prilej cei doi bărbați politici au stabilit termenul de convocare a delegațiunilor. După cum se anunță delegațiunile se vor convoca imediat după întrunirea corpurilor legiuitoare la toamnă. Chipul în care se va rezolvi criza va hotărâ și atitudinea partidelor ungurești față cu delegațiunile.

Conferințele partidelor.

Partidul naționalităților va ține, după cum s'a anunțat ieri, o conferință Sâmbătă, după ședința camerei. Ziarele ungurești nici nu înregistrează măcar acest moment în actuala situație politică, deorece, fără îndoială, nu-i dau nici o importanță. Cu atât mai cu viu interes așteptăm însă noi hotărârea deputaților naționaliști, căci nădăjduim un sfârșit nesiguranței în care ne-a împins înțelepciunea unor rezoane politice de ordin superior...

Partidul kossuthist se întrunește de seară în clubul Royal.

Partidul kossuthist va lua cu acest prilej o atitudine definitivă în chestiunea băncii naționale, precum și în chestiunea votului universal, egal și secret. Se va elabora un manifest, lămurindu-se motivele cari vor determina în viitor atitudinea partidului. Biroul partidului a chemat la

aceasta conferință, telegrafic, pe toți membrii aflați în provincie.

Partidul constituțional se întrunește mâine, Sâmbătă după amiază. Aderenții fuziunii au început să prindă noi nădejdi și ei vor agita peste vară în interesul fuziunii. Tot mâine se vor întruni și poporalii și croații. Deputații croați vor redacta o declarațiune, pe care o va citi în ședința de mâine deputatul Supilo.

Partidul stângerii va prezenta prin deputatul Nagy György, o moțiune, urgitând înființarea băncii naționale.

Programul definitiv al vizitei A. S. I. archiducelui Francisc Ferdinand.

«Minerva» scrie următoarele:

D. C. D. Anghel, prefectul județului Prahova a fost chemat de d. I. I. C. Brătianu, ministrul de interne, pentru a stabili programul definitiv al primirii Alteței Sale imperiale archiducele Francisc Ferdinand, moștenitorul tronului Austro-Ungariei, și-a soției sale principesa Sofia de Hohenberg.

Programul a fost foarte simplificat din cauză că Augustul nostru oaspete este o fire concentrată, căruia nu-i place fastul și sgomotul. Iată cum a fost simplificat programul: Augustii noștri vizitatori vor sosi după amiază, la orele patru.

Aci vor fi întâmpinați numai de A. Sa regală prințul Ferdinand, de d. I. I. C. Brătianu, primul-ministru, V. G. Morțun, ministrul lucrărilor publice, d. C. D. Anghel, prefectul județului Prahova: dnii generali Wartade, Crăniceanu, acompianiți de un domn căpitan, de d. Ioan Kalinderu și Cotescu directorul căilor ferate.

Onorurile vor fi date de un batalion de vânători. De aci trenul va pleca la Sinaia, unde va fi întâmpinat de M. S. Regele și Regina, de Alteța Sa regală principesa Maria, de fiii și fiicele perechei moștenitoare, de d. N. Mișu, actualul ministru plenipotențiar la Viena, de d. Emil Ghika fost ministru plenipotențiar la Viena, de corpul diplomatic al legației austro-ungare, de d. D. Anghel, d. Manolescu, primarul Sinaiei.

Onorurile vor fi date de un batalion amentului 32 de infanterie. Muzica militară cântă «Gotterhalte». Corurile din Azuga și Bușteni vor cânta bucăți naționale. Apoi se va oficia un «Te-deum» la mănăstirea Sinaia. Seara va avea loc un «dineu de gală la castelul Peleş, la care vor fi invitate numai 60 de persoane.

La 28 Iunie, Duminecă dimineața. Înălții oaspeți se vor duce la capela catolică. Apoi vor porni

chilometri de el și după câteva ceasuri va fi lângă dânsa. În sfârșit ajunsese în America, în lumea nouă și avusese îndrăzneala să călătorească singur. Tot drumul acela lung, i-se părea acum că nu ținuse decât o clipă; i-se părea că a sburat, că a visat și că s'a deșteptat acolo. Era așa de vesel, că nu se miră de loc nici nu se supără, când văzu că în buzunar nu mai avea batișta în care-și legase banii: îi furaseră pe vapor și nu mai rămăsese decât cu câteva lire. Dar nu-i păsa nimic, acum când sosise la mama sa. Iși luă sacul în mână și împreună cu alți italieni se urcă într'un vapor, care-i duse aproape de țară, din vapor se urcă într'o barcă ce purta numele *Andrea Doria*, debarcă la Azeu, își tuă rămas bun dela țărâna lombardă și o luă la picior spre oraș.

Ajuns la cel dintâi răscruciu, opri pe un om ce trecea și-l întrebă pe unde s'o ia ca să ajungă în strada *los Artes*. Din întâmplare omul acela era un lucrător italian. Acesta se uită lung la el și-l întrebă de știe să cetească. Băiatul răspunse da.

— Atunci, zise lucrătorul arătându-i o stradă, mergi drept pe aici și cetește numele ce sunt scrise la colțurile stradelor. O să dai de strada ce cauți.

Băiatul îi mulțami, și o luă pe stradă în sus.

Strada era dreaptă, strâmbă și foarte lungă; pe dreapta și pe stânga erau case mărunte albe, de păreau vile; plină de lume, de trăsuri, de

care, cari făceau o gălăgie asurzitoare. Ici colo fâlfâiau steaguri mari, colorate, pe cari era scris cu litere mari, plecarea vapoarelor spre orașe necunoscute. Din când în când, uitându-se la dreapta și la stânga vedea aite două stăde ce se pierdeau cât vezi cu ochiul, cu case albe și mărunte, pline de lume și de care, iar în fund se vedea linia dreaptă a câmpiei americane, ce se vedea ca zarea mării. Orașul i-se părea că nu se mai isprăvește, și i-se părea că ar putea să umble zile și săptămâni întregi, văzând mereu strade ca acelea, și că toată America trebuia să fie copertă numai de asemenea strade. Cu multă băgare de seamă se uita la numele stradelor: nume ciudate pe cari le citea cu greu. La fiecare stradă nouă, inima începea să-i bată, crezând că este cea căutată. Să uită la toate femeile crezând că o să vază pe mama sa. Văzu una, naintea sa, care-l făcu să i bată inima mai tare: o ajunse, se uită la ea: era o neagră. Și mergea mergea iuțind pasul. Ajunse la un răscruciu, citi și rămase ținut pe trotuar. Era strada Artelor. Apucă pe ea văzu numărul 117; prăvălia vărului era la numărul 175. Grăbi pasul, aproape alergând; la numărul 171 trebui să se oprească, ca să răsuflă, și și zise:

— Mamă, mamă! O să te văd! Alergă mai departe și ajunse la o prăvălioară: era a vărului. Intră. O femeie cu părul cărunt și cu ochelari îl întrebă în limba spaniolă:

— Ce vrei băiete?

— Nu este aceasta, răspunse Marco scoțând cu greu vorbele, prăvălia lui Francesco Merelli?

— Francesco Merelli a murit; răspunse femeia în italienește.

Băiatului i-se păru că cineva îi dădu un pumn în piept.

— Când a murit?

— He! demult! Răspunse femeia. De mai multe luni. Ii mergea rău și a fugit. Se zice că s'ar fi dus la Bahía Blanca, departe tare de aici și a murit când a ajuns acolo. Acum prăvălia este a mea.

Băiatul îngălbeni. Pe urmă zise cu grabă:

— Merelli cunoștea pe mama. Mama era aici în serviciu la domnul Mequinez. Merelli doar, ar fi putut să-mi spuie unde este. Eu am venit în America ca să caut pe mama. Merelli îi da scrisorile. Eu vreau să găsesc pe mama.

— Dragul meu, răspunse femeia — eu nu știu nimic. Pot să întreb pe rîndaș, care cunoștea pe băiatul care servea la Merelli. Poate că el știe ceva.

Se duse în fundul prăvăliei și chemă pe rîndaș.

— Ascultă, îi zise femeia, îți aduci aminte că băiatul din prăvălie al lui Merelli se ducea câte odată să ducă scrisori în casa unor *figli del paese* (fii țării)?

— La domnul Mequinez, răspunse rîndașul. Da, îmi aduc aminte. Stă în fundul strădei Artelor.

în excursie la Bușteni și Azuga. Dejun la castelul Peșor. La 5 după amiază cîai la Cuibul Prințesei. Seara prînz de gală la castelul Peș. După prînz va urma reprezentăția teatrală.

Se vor reprezenta »Insula Tulipantan« și comedia »Ingenua« cu persoanele pe care le-am anunțat la vreme.

La 29 Iunie, Luni, excursie la Stîna regală, Sfînta Ana. După amiază serbări populare pe platou. Vor cînta corurile societății »Hora« și »Carmen« și corurile dela congresul învățătorilor. Vor urma jocuri și dansuri naționale.

Martî, după amiază înalții oaspeți vor părăsi țara cu un tren special.

Un fapt caracteristic pentru temperamentul A. Sale imperiale.

M. Sa regina voia să organizeze un concert select, cu distincții noștri artiști Dinicu și Enescu. Alteța Sa imperială a spus să se renunțe la acest concert deoarece nu are pasiunea muzicală.

Soarta convenției comerciale române în camera austriacă.

Criza austriacă.

Viena, 8 Iulie.

Tratativele dintre baronul Bienert și șefii obstrucției n'au dus la nici un rezultat, deoarece pretențiile acestora au mers prea departe. În prima linie aceștia cereau siguranța că la toamnă se va remania ministerul și anume excludându-se miniștrii Bilinski, Schreiner, Hochenburger și Stürgkh.

Această cerere, Bienert n'a admis-o așa că situația a rămas neschimbată.

În culoarele parlamentului era o mare mișcare printre deputați și ziariști, deși azi n'a fost ședință plenară. La ora 5¹/₂, terminându-se conferința, am întrebat pe un membru al ei despre rezultat și acesta mi-a răspuns:

— Situația nu s'a schimbat.

Puțin după aceea am aflat rezultatul oficial.

La ora 7 va avea loc un consiliu de miniștri care va decide închiderea sesiunii.

Prin aceasta, deputații vor suferi o mare pagubă materială. În Austria se obișnuiește să nu se închidă parlamentul, ci în ultima ședință în-

ainte de vacanță președintele anunță că viitoarea ședință se va anunța deputaților în scris.

Prin această procedură se pot plăti deputaților diurnele și în vacanță. De astă dată însă, guvernul a decis să pedepsească pe deputații rebeli și să închidă sesiunea. În așa fel deputații pierd câte 2000 cor. fiecare, iar vistieria statului câștigă un milion de coroane. Un folos cum se vede, tot aduce și obstrucția.

Tratatul de comerț cu România rămâne baltă, cel puțin până la toamnă. Cum am mai arătat, România nu pierde nimic prin aceasta. După convenție, înainte de a putea exporta carne în Austria, România trebuie să clădească abatorii la frontieră. Până acuma însă abia s'a numit o comisie care să cerceteze organizarea abatoriilor din străinătate; prin urmare va mai trece mult până când România va avea abatoriile gata. Numai industriașii austriaci pierd, din cauza încăpățînării agrarienilor.

Din Străinătate.

Libertățile aromânilor sub noul regim otoman. »Politische Correspondenz« află din Salonic că românii din Macedonia se bucură de libertăți mai largi sub noul regim, ceiace se remarcă în primul rând pe tărîmul învățămîntului. Numărul copiilor cari frecventează școlile românești a sporit în mod considerabil și afară de aceasta sunt indicii că și bisericile românești se vor înmulți.

La Salonic s'a și format un comitet pentru clădirea unei biserici românești. Fondurile necesare se vor strînge prin colecte ce se vor face în Macedonia și România.

Reforma financiară în Germania asigurată. »Lokalanzeiger« din Berlin anunță, că ieri după amiază s'au început tratativele guvernului cu reprezentanții majorității relativ la reforma financiară. Conform înțelegerii stabilite, consiliul federal consimte ca să se introducă impozitul pe cupoanele hârtiilor de valoare. Venitul acestui impozit se evaluează la 20 milioane de mărci anual. Introducerea reformei financiare este acum asigurată.

Confederația balcanică și România. Se anunță din Sofia: Uniunea politică întemeiată pentru a strînge legăturile cu Turcia, și din care grupare fac parte fruntași politici din toate partidele, a luat în cercetare chestiunea întemeierii legăturilor cu celelalte țări balcanice și în special cu România.

Această hotărîre este de mare însemnătate, deoarece chestiunea confederației, trece de pe terenul platonice, pe acela al politicii practice.

Nota puterilor în chestiunea Cretei. Ziarul »Frankfurter Zeitung« află din Constantinopol, că nota puterilor nu a fost predată încă Turciei. Textul propus de ambasadorii celor 4 puteri protectoare a Cretei nu e încă aprobat de guvernele respective. Se asigură că limbajul notei puterilor cretane va fi de astă dată lămurit

Un diplomat grec asupra chestiunii cretane. Un colaborator al ziarului »Berliner Tageblatt« a avut o convorbire cu d. Rangabe, ministrul plenipotențiar al Greciei la Berlin, care s'a exprimat în modul următor asupra chestiunii cretane:

»Lipsa de scrupule și provocările Turciei față de Grecia au agravat situația în mod simțitor. Tinerii turci au realizat un lucru: Continuarea arborării steagului turcesc pe turnul unei mici fortărețe; situată pe o insulă neînsemnată a golfului de sud, aceasta însă numai până la izbucnirea catastrofei, care va costa pe Turcia viața a 28.000 de soldați cel puțin și va avea ca urmare măcelărirea populației cretane. O nouă răscoală pe insula Creta va fi cel puțin tot atât de sângeroasă și îngrozitoare ca și răscoalele din trecut. Numai o intervenție potrivită a marilor puteri va putea evita aceste evenimente«.

O sărbătoare sufletească.

Vestea de bucurie, care atât de mult a înălțat sufletele celor buni ai neamului nostru, despre alegerea Prea Cuvioșiei Sale, arhimandrit și vicar episcopesc *Vasilie Mangra*, de membru activ al »Academiei Române«, n'a rămas înregistrată numai, prin ziare, ci s'a concretizat și în formă oficială, în ședința plenară a consistoriului român din Oradea-mare, al cărui preșiden-

— Mulțumesc, mulțumesc! strigă Marco. Spuneți-mi numărul... nu-l știți? Însoțește mă până acolo, te rog, și-ți dau un bacșiș.

Vorbele acestea le zise cu atîta foc, că rîndașul, fără să mai aștepte răspunsul femeiei răspunse: — aidem — și ieși cu pași repezi din prăvălie.

Aproape alergînd și fără să scoată nici o vorbă, merseră până în fundul stradei aceleia foarte lungă, intrară în curtea unei căsuțe albe și se opriră dinaintea unui grilaj de fier, prin care se vedea o grădinuță plină de flori. Marco sună clopoșelul.

Veni o domnișoară.

— Stă aici familia Mequinez, nu este așa? — întrebă băiatul cu îngrijorare.

— Stătea, — răspunse domnișoara în italiană cu un accent spaniol — acum stăm noi, Zeballos.

— Unde s'a dus familia Mequinez? — întrebă băiatul.

— S'a dus la Cordova.

— Cordova! — făcu Marcu — Unde este Cordova? Și servitoarea ce era la ei? servitoarea, mama mea! Servitoarea era mama mea! Au luat cu ei și pe mama?

Domnișoara se uită lung la el și răspunse:

— Nu știu; poate tata să știe, căci i-a cunoscut la plecarea lor. Așteaptă puțin.

Plecă și se întoarse curînd cu tatăl său, un domn înalt cu barba căruntă. Amândoi se uitară lung la chipul drăgălaș al micului marinar genevez, cu părul bălan și cu nasul covoiat, și-l întrebă într'o italienească stricată:

— Mama ta este geneveză?

Marcu răspunse că da.

— Atunci servitoarea geneveză a plecat cu ei.

— Și unde s'au dus?

— Într'un oraș chemat Cordova.

Băiatul suspină și zise rar:

— Atunci... o să mă duc la Cordova.

— *Ah polere nino!* — făcu domnul cu milă

— Bietul băiat! Cordova este departe de mai multe sute de kilometri.

Marcu se făcu galben ca un mort și se apucă cu o mîna de grilajul de fier.

— Stai nițel — zise atunci domnul acela înduioșat. Deschise poarta și-l chemă înăuntru: vino încoace, să vedem de nu om putea să facem ceva.

Sezu pe un scaun, îl puse și pe băiat să stea, îl făcu să-i povestească totul, îl ascultă până la

sîrșit, și rămase mult timp pe gânduri. Pe urmă îl întrebă:

— Tu n'ai parale, nu este așa?

— Am... puține, răspunse Marco.

Domnul rămase iar pe gânduri, apoi sezu la masă, scrisese o scrisoare, o închise și dănd-o băiatului, îi zise:

— Ține, *italiano*. Du-te cu scrisoarea aceasta la Boca, un orașel pe jumătate genevez, departe cale de două ceasuri de aici. Toată lumea știe să-ți arete calea. Du-te acolo și întrebă de domnul acesta, cui i-am scris scrisoarea și pe care-l cunoaște toți. Dă-i scrisoarea; dănsul o să te trimeată mâine la orașul Rosario și o să te îndrepteze la cineva de acolo, care la rîndul său, te va ajuta să ajungi la Cordova, unde vei găsi pe familia Mequinez și pe mama ta. Până atunci, ține! Și-i puse în mîna câte-va lire. Pleacă și nu te teme; aici sunt mulți din țara ta, și nu te vor lăsa să pieri. *Adios*.

Marcu răspunse: — Grazie — fără să poată zice altceva, își luă sacul și ieși. Își lua rămas bun dela rîndașul care-l însoțise, și mîhnit și supărat, o luă prin mijlocul orașului, spre Boca.

(Va urma.)

Schuber Lajos

vopsitorie de primul rang și atelier de curățit hainele de mătase și fire de lână, cu putere de aburi

Szabadka, Bercsényi - u. 314.

Primește vopsirea și curățirea de haine bărbătești și femeiești, uniforme, și de dantele și tunis, umbrele, broderii. Dantele vopsesc conform gustului celui mai rafinat, după modele. Primesc curățirea de materii de mobile atât în casă, cât și afară de casă. Mănuși de glassé și rocuri de piele se vopsesc elegant. — Hainele de doliu se vopsesc în decurs de 24 ore. — Comandele poștale se execută prompt și conștințios

pective locotenent episcopesc este Prea Cuviosia Sa.

Ieri adică, la 23 Iunie v. înainte de-a se deschide ședința consistorului plenar, în numele acestuia să prezintă venerabilul preot asesor consistorial, Vasiliu Papp, din Topa-de-sus, și în cuvinte binesimțite, cu vocea vibrantă de emoțiune, exprimă iubitelui nostru vicar Vasile Mangra urările de bine pentru binemeritata distincție ce l-a ajuns, prin alegerea P. C. Sale de membru ord. al »Academiei Române«.

Din răspunsul la alocuția venerabilului părinte Papp, rostit cu fața radioasă de bucurie am putut vedea, că onorul, ce l-a atins plăcut prin alegerea P. C. Sale de membru al Academiei, nu-l rapoartă într'atât la vrednicile sale personale, ci cu apostolicească modestie ne spunea, că prin aceasta alegere s'a distins mai ales, și deosebi, biserica ort. română, depozitara legii străbune, în forma ei cea mai curată și mai originală.

După deschiderea ședinței, cere cuvântul protopopul Peștesului și asesorul consistorial Alexandru Muntean, și prezintă în scris o propunere, rugând pe notar să-i deie numai decît cetele. D. Ios. Tărău, secretar subst. și notar al ședinței cetește propunerea al cărei cuprins, pe scurt, este: *Consistorul ort. rom. din Oradea-mare, cuprins de legitimă mândrie, de adîncă iubire și venerațiune, exprimă Academiei Române viul sentiment al grațitudinii pentru distincția de care l-a învrednicit prin alegerea președintelui său, a P. C. Sale Dlui Vasile Mangra, de membru al Academiei Române, centrul de cultură națională al românilor de pretutindeni.* Propunerea aceasta în formă de concluz să fie înaintată oficios Academiei române.

Propunerea după retragerea P. C. Sale de la locul prezidial și alegându-se prezident protopopul Orăzii-mari, Toma Păcală, — consistorul plenar sub prezidiul acestuia, o primește unanim și între vii urări de trăiască la adresa atât a P. C. Sale, cât și a membrilor »Academiei Române«, cari au apropiat așa de mult subț flamura ei culturală sufletele noastre, prin aceasta alegere.

Tot în această ședință a depus jurământul și a făcut frumoase confesii de credință noul asesor referent în senatul bisericesc d. Gh. Tulbure.

După ședință am luat masa la P. C. Sa d. V. Mangra, unde, între discuții plăcute și veselie sufletească am petrecut fericiți, adevărate momente de elevație, și de sărbătoare sufletească.

Noului academician îi dorim viață îndelungată și sănătate, ca să poată munci și lupta viguros, întru apărarea adevărului istoric, și pentru triumful dreptății în domeniul științei și literaturii noastre naționale. *Dela Crișul-repede.*

Comemorarea lui Eminescu în Cernăuți.

Intr'un chip demn și frumos a fost serbată aniversara morții lui Eminescu în Cernăuți unde poetul a trăit mai mulți ani ca elev al lui Aron Pumnul. Iată după o corespondență pe care »Universul« a primit-o din Cernăuți cum s'a serbat ziua aceasta.

Duminecă s'a dat marea serbare a comemorării poetului Eminescu, aranjată de către studențimea universitară română.

La orele 9 dimineața s'a oficiat la capela din reședința Mitropoliei un parastas pentru odihna sufletului marelui poet, de către prof. dela facultatea teologică Dr. Voințchi, înconjurat de către toți profesorii facultății teologice. Corul teologilor a executat cântecele religioase.

Au luat parte societățile academice, profesorii universitari, precum și un număr public. Solemnitatea s'a terminat la orele 11 dimineața.

În program s'a prevăzut și o excursiune la casa unde Eminescu și-a petrecut cel mai mult timp cu ocazia studiilor sale aci în Cernăuți.

La orele 2 și jumătate d. a., publicul român, compus din profesori, studenți și doamne s'a strâns în fața universității, de unde a plecat în strada lui Pumnul, la casa fostă proprietate a marelui naționalist Aron Pumnul la care a stat în gazdă Eminescu.

Ajuns în strada lui Pumnul, publicul s'a oprit în fața casei cu nr. 19, o căsuță modestă situată în mijlocul curții, având în față o grădiniță, iar în dosul ei o parcelă mai mare. Casa se compune din 4 încăperi și o bucătărie.

Din datele culese referitoare la schimbarea diferiților proprietari reiese că după moartea lui Aron Pumnul, soția acestuia se căsătorise pentru a doua oară și ceru la 29 Noiembrie ca dreptul de proprietate să treacă pe numele ei, de pe al doilea bărbat Parteniu Tomasciuc.

La 25 Iunie 1889, casa trecu în posesiunea dnei Casiana Mischievici născută Tomasciuc; la 15 Septembrie 1903 la Elias Mischievici, la 4 Noiembrie 1903 la Gheorghe Tomasciuc, iar la 18 Februarie 1908 trecu pe numele de Susie Rosenmaun.

După vizitarea exterioară a casei, excursioniștii au intrat în apartamente, unde în odaia locuită de Eminescu, studenții au intonat »Somnoroase păserile« și »La arme« de marele poet. După aceasta d. State Dragomir dela Teatrul național din Iași, a ținut o frumoasă cuvântare. După ce se recită o poezie de Eminescu, luă cuvântul profesorul universitar Dr. Sexil Pușcariu.

Seara, la orele 8 s'a dat în sala teatrului un concert de către studenții români, la care profesorul universitar dr. Pușcariu a ținut o conferință literară asupra trecutului poetului.

La ridicarea cortinei corul a intonat: »Pe-al nostru steag« de C. Porumbescu-Kiriak, după care d. Pușcariu ține discursul festiv.

După aceasta d. State Dragomir, declamă mai multe bucăți de Eminescu, fiind frenetic aplaudat. Cu această ocazie i-s'a predat ca o mintire din partea studenților bucovineni, o cunună de lauri cu inscripția:

»Festivalul Eminescu«.

»Studenții români bucovineni«.

Apoi s'a mai declamat »Satira III«, »Glossa«, »Doina« etc. și s'a cântat mai multe cântece, din partea corului studenților cu o reușită satisfăcătoare, finindu-se astfel serbarea festivalului lui Eminescu.

Spovedaniile unui om de azi.

Invinșii.

Se împlinesc o sută de ani din ziua cînd trecătorii au găsit în fața orfelinului din Nantes, o fetiță lăpădată. Pe-o hîrtie înfiptă cu un ac, în scutecile copilului, scria:

»Elisa. Născută la 24 Iunie 1809. Neînregistrată în actele civile. Cerul și dulcea armonie vor veghia la căpătîiul ei. Părinții ei vor fi, poate, destul de fericiți s'o ceară într'o zi.«

Fetița fu botezată »Mercoeur«. Cîțiva ani mai tîrziu mama ei o luă dela orfelinat, îngrijii de ea cu multă dragoste. Elisa era un copil minunat. La șase ani, făcea povești. La opt ani se gîndea să scrie o piesă în cinci acte în versuri, pentru Comedia-franceză. Știa admirabil latinește și grecește, iar la treisprezece ani, tradusese pe Milton complet. Cînd avea șasesprezece ani, Elisa Mercoeur era sărbătorită ca mare poetă, de orașul Nantes. Lamartine spunea de dînsa »copilul ăsta o să ne întrecă pe noi toți cîți suntem«. La Paris, fu primită cu multă însuflețire. Regele Carol X îi promise o bursă, dar revoluția din 1830 l-a împiedicat să se ție de vorbă. Trîind foarte modest, cu mama ei, Elisa Mercoeur scrise pentru teatrul francez o mare tragedie în versuri, Boadbil.

Piesa fu primită cu multă căldură, dar, cîțva timp înainte de-a fi jucată comisarul guvernului, baronul Taylor interzise reprezentarea ei, subț motiv că n'ar aduce destule venituri comediei franceze.

Elisa Mercoeur, care-și vedea zdrobit visul ei din copilărie, fu rănită greu de această lovitură neașteptată, — și se îmbolnăvi. Cîteva zile înainte de-a muri, ea se spovedi mamei sale:

»Mama, dăți Dumnezeu mă chiamă la ei, o să se spună mă de lucruri pe socoteala morții mele; unii vor zice că'm murit de mizerie, alții de dragoste. Spune-le însă că numai refuzul dlui Taylor de a mi-se juca tragedia, — a făcut să moară sărmana ta copilă...«

...Și Elisa Mercoeur a murit ducînd cu sine un suflet rar și un creier genial.

Zeci de ani nu s'a mai auzit de numele ei. Sentimentalul Musset a scris pe mormîntul ei un vers cam inexplicabil:

Nu plîng. — îți invidiez soarta.

Și ca o ironie a acestei soarte, Jules Claretie actualul administrator al comediei-franceze, a publicat una dintre puținele biografii ale Elisei Mercoeur. Dar marele public n'a auzit de numele ei, antologiile n'o pomenesc și nici statuie nu i-s'a ridicat.

Abia acum, cînd s'au împlinit o sută de ani dela nașterea ei, căți-va visători s'au dus la cîmîntul Pare Lachaise, să presară cîteva flori de vară pe mormîntul copilei moarte în primăvara vieții... Iar mîine, uitarea se va așterne pentru totdeauna pe vechia groapă. Căci cine se va mai gîndi mîine la poeta care n'a lăsat nimic de seamă, ceva care s'o pună alături de cei pe cari i-ar fi întrecut poate, dac'ar fi trăit?

Și cîte genii nu se sting așa, necunoscute, dintr'un singur capriciu al împrejurărilor! Cîte planuri, cîte ideale nu se pierd în noaptea neființei, de par'că nici n'ar fi fost un cap care să le fi conceput și-o inimă care să fi bătut pentru ele.

Ce fericiți sunt cei cari au învins!...

Și cît de ușoară trebuie să le pară lupta spre înălțimi, acum cînd sunt sus și cînd vād colo, departe, în fund de tot, trupurile zdrobite ale celor ce meritau mai mult ca ei poate, să domine, dar cari s'au prăvălit în prăpastia uitării, înainte de-a fi sărutat cerul!

Neg.

INFORMATIUNI.

ARAD, 9 Iulie n. 1909.

— **Anchetă școlară.** Consistorul mitropolitan ortodox românesc a hotărît să ia dispozițiile necesare pentru prelucrarea planului de învățămînt al tuturor școlilor noastre primare conformându-le cu legea Apponyi. În acest scop a însărcinat diecezele sufragane ca să-și aleagă cîte o comisie de specialiști cari subț conducerea directorului seminariului din Arad protosinghelul Roman Ciorogariu să se constituie într'o anchetă mitropolitană. Astăzi ancheta s'a întrunit în Arad la seminarul diecezan unde și-a început lucrările. De față sunt din Arad: directorul seminarului P. C. Sa protosinghelul Roman Ciorogariu, profesorul dr. P. Pipoș, învățătorii Iosif Moldovan și Iuliu Groșoreanu; din archidieceză protopopul dr. Ioan Stroia, asesorul consistorial Lazăr Triteanu și învățătorul Candid Pop; din dieceza Caransebeșului protosinghelul dr. Iosif Olariu, profesorul Cornel Sânjoanu și învățătorul Petru Bandu.

Data fiind situația gravă a școlilor noastre în fața noii legi școlare, lucrările comisiunii prezintă o însemnătate deosebită și dela rezultatul lor atîrnă în parte mare și rezultatele ce vor da pe viitor școlile noastre primare.

— **Miniștrii români la Sinaia.** D. Brătianu primul-ministru al României pleacă Vineri seara la Sinaia, în vederea sosirii archiducelui Austro-Ungariei. În aceeași zi se vor afla la Sinaia toți d-nii miniștri, în acelaș scop.

— **Din București la Mezöhegyes.** Azi, Vineri, elevii școlii centrale de agricultură dela Herăstrău lîngă București au plecat în excursie agricolă la Mezöhegyes. Elevii sunt însoțiți de directorul școlii, cu-

Mașini de cusut, biciclete, motoare, mașini de scris, mașini agricole și gramofoaen, la

FALK IMRE se pot procura cu plătire în rate

►► **Mare atelier mechanic de reparaturi.** ►►

Montare de sonerii electrice și reparare. Atelier de reparat mașini de scris și decusut, biciclete și moloară

Cu stimă: **Falk Imre, K o l o z s v á r, str. Deák Ferencz nr. 30.**

noscutul literat d. C. Sandu-Aldea și de d-nii profesori N. Filip și N. Iacobescu. Excursiunea va dura timp de șase zile.

— **O faptă pioasă** Ni-se scrie: D-na și d. șef-inginer dela C. F. R. Dimitrie Iovița, născut în Jadani, în sem de pioasă amintire a mult adoraților și neuitaților lor fii și părinți, au dăruit bisericii din comuna Jadani: o față de masă pentru tetrapod și o perdea pentru ușile altarului, din catifea roșie, foarte frumos lucrate. Servească de pildă bună și altora, fapta aceasta pioasă și creștinească!

— **Dăruire.** D. Nicolae Oprean, comerciant în Tîrgul-Murășului, a dăruit suma de 5 cor. pentru fondul ziaristilor.

— **O căsătorie în lumea mare.** »Neamul Românesc» anunță că baronul Gerliczy Ferencz la la Paris în biserica catolică St. Philippe du Roule pe nepoata lui Vodă Știrbei, fiica dlui D. Știrbei.

— **Foita noastră.** Incepem azi publicarea povestirii »Dela Apenini la Anzi», care e cea mai frumoasă bucată literară din admirabila operă a marelui psiholog italian Edmondo de Amicis. Cetitorii noștri urmîndu-o pînă la sfîrșit vor trăi vre-o citeva ore de adîncă emoție artistică. Vom urma cu publicarea ei în patru numere consecutive.

— **O frumoasă serbare militară.** »Gazetei» i-se scrie: Glorioasa învingere dela Custozza a reg. 50 de infanterie din Brașov s'a serbat ca de obicei și în anul acesta în 24 Iunie a. c. st. n. Deja de dimineață se putea observa pe fața soldaților noștri bucuria, de care erau cuprinși aducându-și aminte de vitejia strămoșilor lor, pe care se pregăteau să o serbeze. Cam de pela 9 ore a. m. se vedeau cete de oameni cari grăbeau spre cazarma din Strada neagră, pentru a lua parte la serbare. La 10 ore curtea era plină de privitori, precum și corpul ofițeresc era de față cu colonelul în frunte.

Deodată marșul »Hora Sinaiei» înțonat de muzica militară făcu să apară un grup frumos de 16 călușeri în frunte cu bravul sergent-major d. Vasilie Ivan, purtând cu toții costumul nostru frumos național. De o frumuseță rară era cămașa d-lui Ivan, care purta și o lentă tricoloră. După ce au defilat, chipeșii noștri călușeri au jucat »Călușerul de pe Murăș» constător din 12 figuri și »Banul Mărăcin» din 10 figuri, iar la sunetele marșului voinicesc »La joc în foc» defilă pentru a se prinde în »Hora Sinaiei» și »Sârba». Jocurile s'au executat în cea mai deplină ordine și spre cea mai mare satisfacție a celor de față. Corpul ofițeresc și cei de față au adus cea mai mare mulțămîntă călușerilor și cu deosebire conducătorului brav.

— **Seghescu la Sibiu.** În legătură cu știrea noastră că ministrul instrucției contele Apponyi a trimis un om de încredere al său la Sibiu spre a negocia pentru alegerea din Caransebeș, ni-se anunță din Sibiu că Seghescu cu familia sa, a sosit acolo și »avem plăcute ocazie de-a-i auzi ciripind pe stradă dulcea limbă ungurească», scrie corespondentul nostru.

— **Bătaie între lucrătorii români și unguri.** Din Oradea-mare vine vestea despre o bătaie sângeroasă ce a avut loc la hotarele comunelor Nagykovágya și Koly pe moșia contesei văd. Pongrácz. Țăranii maghiari din acele comune nu voiau să secere decât pentru prețuri deosebit de mari și contesa și-a adus secerători români, cari lucrează mai ieftin. Duminică sosiseră la moșia contesei 40 de lucrători români din părțile Selagiului. Maghiarii din Nagykovágya au hotărît că nu îi vor lăsa pe români să lucreze și s'au adunat în grupe mari pentru a-i ataca pe români, cari se aflau la biroul din sat. Administratorul moșiei contesei Pongrácz trecând călare printre maghiari a fost oprit în loc și amenințat, că îl vor spinteca. Administratorul a scăpat numai cu multă greutate. Maghiarii au mers apoi unde se

aflau românii și i-au atacat cu săcuri și cuțite. Românii n'aveau arme și se apărau numai cu pumnii. După ce zece inși dintre români au căzut acoperiți de răni, românii au fugit din birt, care cum au apucat. Sunt răni de ambe părțile; cele mai multe și rănilile cele mai grave, unele mortale sunt pe partea românilor.

Internatul gr. ort. român diecezan din Beiuș.

Pentru primirea elevilor în internatul diecezan gr. ortodox român, — cari vor studia în anul 1909/1910 șc. în gimnaziul superior gr. cat. din Beiuș se publică

Concurs.

Taxa de întreținere se fixează în 320 cor. la an, ce se va solvi în 4 rate egale la rectorul internatului, și anume: rata I la 1 Septembrie a. c. cînd va avea să solvească fieștecare elev afară de aceasta și o taxă de 20 cor. pentru spălat, scaldă, medic, medicamente și folosirea mobilierului; rata II la 15 Noemvrie, a. c.; rata III la 1 Faur 1910 și rata IV la 15 Aprilie a. v.

Acci elevi, cari în decurs de 30 zile dela termenul de solvire, nu și-au achitat taxa, vor fi excluși din internat, iar aceia cari în decursul anului părăsesc internatul din motive neacceptabile, vor avea să desdauneze institutul cu cite 10 cor. pentru fiecare lună ce urmează.

Fiecare elev va aduce cu sine pe lîngă un inventar eu două exemplare următoarele: 2 rînduri de haine de port și încălțăminte, 1 palton de iarnă, 6 bucăți de schimburi din fieștecare; 2 schimburi de pat, o saltea, perii pentru vestimente, dinți, ghet; piepten des și rar; un pocal. Covor de pat pentru uniformitate se va procura prin superioritatea internatului pentru fiecare elev.

Rugărilor de primire sunt a se înainta la rectoratul internatului pînă la 1(14) August a. c. instruite cu următoarele documente:

- testimoniu de pe anul școlar precedent.
 - atestat medical, că elevul e deplin sănătos.
- Recurenții pentru a fi primiți gratuit vor avea a produce afară de aceste documente și:
- Extras de botez provăzută cu clauzula că aparțin bisericii ort. romine.
 - Atestat de sărăcie dela antistia comunală, legalizat și de preotul competent.
- Elevii primesc în internat întreținere întreagă, adică: vîpt, luminat, încălzit, spălat, scaldă cum și instrucțiune din studii. De vestimente, studii recvizite școlare și didactru au să se îngrijească părinții, respective tutorii.

Se observă, că și elevii cari au fost așezați anul trecut școlar în internat, au să petiționeze din nou pentru primire.

Oradea-mare, din ședința senatului școlar a consistorului gr.-ort. rom. ținută la 13(26) Iunie 1909.

Vasile Mangra m. p.
vicar episcopesc.

Concert, petreceri.

Măiestrii români argăsitori din Lugoj In-ită la actul sfințirii de steag care va avea loc **Duminică la 5/18 Iulie 1909** în biserica mare gr. ort. română din Lugoj; precum și la banchetul, concertul de promenadă și concertul popular, ce-l aranjază din acest incident cu cooperarea fanfarei din Brateiu și concursul reuniunii române de cânt și muzică din Lugoj.

Programul festivităților împreunate cu sfințirea steagului:

- Înainte de amiază la orele 11 actul sfințirii steagului în biserica mare gr. ort. română din Lugoj.
- La ora 2 d. m. banchet în sala otelului »Concordia».
- Dela orele 4—7 d. m. concert de promenadă în grădina otelului »Concordia».
- Seara la ora 9 concert popular în saletul »Concordiei», dat de »Reuniunea română de

cântări și muzică din Lugoj, sub dirigența dlui I. Vidu. Programul concertului: 1. a) I. Vidu: »Haidai frați...», cor. de bărbați. b) Gr. Teodosiu: »Cântec războinic», pentru trei voci de femei. 2. a) G. I. Filip: »Dute dor în valea seacă» cor mixt. a) G. I. Filip: »La seceră» 3. a) P. Ciorogariu: »De ar fi mândra'n deal la cruce» b) I. Vidu: »Cătu-i țara», coruri mixte. 4. I. Vidu: »Dragă și iar dragă», pentru două coruri alternative. 5. a) I. Vidu: »Negruța» b) E. Mezzetti: »Spre lumină» coruri mixte. După concert urmează dans.

Economie.

Tîrgul de bucate din Arad.

9 Iulie 1909.

Ploaia din săptămîna aceasta iară a împiedecat secerișul. Dorința, ca să fie odată vreme frumoasă, esta generală, deoarece vremea rea nimicește și puținele șanse de o recoltă bună. Negoțul de bucate e constant.

S'au vîndut azi:

grâu 400 mm.	—15-40
zucuruz 400 mm.	— 7-20
secară	— 8-60
ovăs	— 8-50
orz	— 8-20

Prețurile sunt socotite în coroane și după 50 k'g.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Budapesta, 8 Iulie 1909.

Prețul cerealelor după 100 k'gr. a fost următorul:

Grîu nou

De Tisa — — — — —	30 K. 80—33 K. 35 fil.
Din comitatul Albei — — — — —	30 » 35—33 » 35 »
De Pesta — — — — —	31 » 15—33 » 60 »
Bănățanesc — — — — —	30 » 90—33 » 70 »
Ardelenesc — — — — —	32 » —32 » 20 »
De Bacica — — — — —	31 » 45—32 » 60 »
Secară de calitatea I. — — — — —	19 » 75—20 » 05 »
Secară de calitatea mijlocie — — — — —	19 » 40—19 » 45 »
Orzul de nutreț, calitatea I. — — — — —	17 » 40—18 » 40 »
Orzul de calitatea a II. — — — — —	16 » 80—16 » 90 »
Ovăs de calitatea I. — — — — —	18 » 20—19 » 20 »
Ovăs de calitatea a II. — — — — —	18 » 65—16 » 95 »
Cucuruz — — — — —	15 » 85—16 » 05 »
Țărițe — — — — —	12 » 40—12 » 70 »

BIBLIOGRAFII.

A apărut: *Educatorul*, organ oficial al »Reuniunii învățătorilor din eparchia Caransebeșului» cu următorul sumar: I. Marcu. — Reuniunea noastră. Gh. Jianu. — Examenele. Dr. I. Fometescu. — Pregătirea copiilor pentru școală. P. Bizerea. — Probleme noue. Felurimi. Știri. Abonamentul anual: 4 cor. Redacția și adm. Oravița nr. 817.

Poșta administrației.

Ioan Popa. Tauș. Am primit suma de 2 cor. în abonament. Quitarea se face numai la cerere.

Redactor responsabil Constantin Savu.
»Tribuna» institut tipografic, Nichin și cons.

„Wällischhof“

sanatoriu

aranjat după sistemul dr. Lahman cu foarte întocmirile moderne ale terapiei fizicale și dietitice, 1 oră și jum. depărtare dela Viena în regiune romantică și sanatoasă.

Posta și Telegraf: Maria Enzensdorf (bei Wien).

Cu deslușiri și prospecte stă la dispoziție direcțiunea și medicul șef al stabilimentului

Dr. Marius Sturza.

Crema de viorele „Ideal“ este mărgăritara! cre melor. Feței îi dă o care nispus de albă; cel mai excelent mijloc pentru conservarea feței contra *sbărciturilor, pistruiilor și sgrăbunțelor*. Efect neîntrecut, grabnic și surprinzător. Prețul unei tegle expediată franco, dacă suma se trimite antecipativ, 1 cor. 10 fil.

Regulator pentru păr, care îi redă părului cul area originală; prețul unei sticle cu modul de întrebuințare 6 cor. — — — **Mijloc pentru văpsirea părului**, care după o mică folosire negrește foarte frumos părul. Prețul unei sticle cu modul de întrebuințare 2 cor. — — — **Blondine** care dă părului culoarea foarte frumoasă blondă. Prețul unei sticle cu modul de întrebuințare 2 cor. — — — Se pot comanda dela: **MOLDT BÉLA** farmacist, laborator cosmetic **GYERTYÁMOS 2 (Temes m.)**

„BERLIȘTEANA“, ASOCIAȚIUNE DE AJUTORARE ÎN BERLIȘTE.

Convocare.

Domnii acționari ai asociațiunii de ajutorare »BERLIȘTEANA« din comuna Berliște sunt prin aceasta convocați în sensul art. 26 din statute la

a VII-a adunare generală ordinară

care se va ține în Berliște la 25 Iulie 1909 la 8 ore dim. în localul asociațiunii.

La caz că nu se va întruni numărul membrilor necesar, în sensul §-ului 52 din statute adunarea generală se va ține în Iulie 1909 la 2 ore d. a. cu următoarele

O B I E C T E :

1. Raportul direcțiunii.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Primirea bilanțului pe anul 1908 și darea absolutului.
4. Pierdere din capital.
5. Licvidarea asociațiunii »Berlișteana« în sensul §-ului 56 statute.
6. Eventual alegerea membrilor în direcțiune.
7. Alegerea membrilor în comitetul de supraveghere.
8. Diverse propuneri.
9. Exmiterea alor 2 membri pentru verificarea procesului verbal.

Berliște, din ședința consiliului comun ținută la 9 Mai 1909.

Directiunea.

INCHEIEREA SOCOȚILOR a „BERLIȘTENEI“, asociațiunii de ajutorare în Berliște pe anul 1908.

CONTUL BILANȚULUI.

Pasiva

Investarul marfei	958	56	Capital de acții	2720	—
Spese de fondare	50	—	Fond de rezervă	741	52
Mobilier	163	65	Contribuțiune erarială și comunală	461	72
0% amortizare	16	36	Chiria	100	78
Diverse debitori	844	98	Diverse creditori	1274	56
Debuse (pretensiuni intabulate)	2435	29	Spargasa 1260·56		
Pierdere	862	46	„Tribuna“ 14·—		
	5298	58		5298	58

Berliște, la 31 Decembrie 1908.

DIRECȚIUNEA :

Stefan Pervolovicl m. p.

Nistor Seracin m. p.

Ion Bosioc m. p.

Sentinela'

Institut de credit și economii ca societate acțiuni în SATUL-NOU (Révaufalu) cu filiala în Sân-Mihaiu.

Realizează toate operațiunile de bancă. După cereri plătește 5% interese și 10% dare după cerere. — Prospect pentru noua emisiune de acțiuni pentru acționari cu 110, iar pentru neacționari cu 112 cor. se pot cere dela direcțiune.

la Satul-Nou, în 7 Maiu 1909.

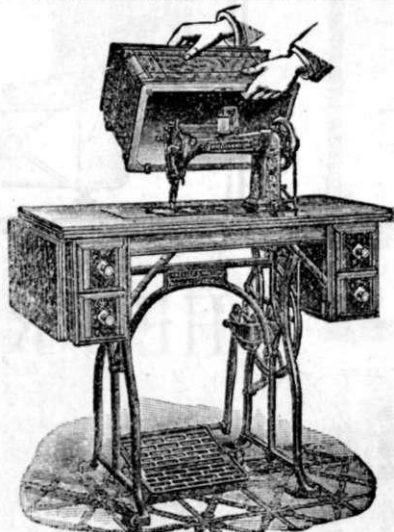
Directiunea.

Un candidat de avocat român

cu praxă deplină (de 4 ani), care a condus și conduce independent cancelarie și posedă și limba germană, caută aplicare într-o cancelarie mai mare din provincie.

Adresa se află la administrația »Tribunei«.

Cea mai veche prăvălie de mașini de cusut și biciclete din Ungaria-de-sud.

Distins în Timișoara la anul 1891 cu marea medalie de argint.

Fondat la 1880.

Reinhold ZOLLER

măiestru mecanic
FEHÉRTEPLOM
Schillergasse 8.
lângă „Burg“.

Iși recomandă on. public din loc și provincie marele său atelier mecanic unde se repară tot felul de mașini de cusut și biciclete.

Ține în deposit cele mai bune biciclete noi, mașini de cusut și obiecte de casă și industrie, așa d. e. părți singurătice de mașini și biciclete.

— Prețuri moderate, serviciu prompt. —

Zénithul de gumă

deja după câteva zile s'a dovedit prin mii de scrisori de recunoștință dovedește că

specialitățile (preservative)

pentru dame și domni, inventate sub numele Zenith sunt cele mai de încredere, nu strică sănătatea, ceea ce eră defectul celor de până acum.

Prețul: 1 duzină de Zénith pentru domni 8 cor., 1 bucată Zénith pentru dame 7 cor.

La comandă vă rugăm să fiți atenți la numele Zénith, căci numai atunci e veritabil, dacă e provăzut cu marca Zénith. — Se trimite în străinătate și în țară pe lângă cea mai mare discreție, reom. și cu rambursă.

Agentura principală în Ungaria :

DEUTSCH IZIDOR

magazin de instrumente medicale și pentru îngrijirea bolnavilor.

Szabadka, Kossuth-u.

Este foarte importantă

pentru bolnavi și reconvașcenți folosirea excelentului întăritor de mușchi și oase

pesmetul nutritor Tropon (Tropon Nähr-Zwieback)

pregătit din albuș de ou. —

— Se află de vânzare la: —

FRIEDRICH SCHIEB Sibiu — Nagyszeben

— Elisabethgasse Nr. 12. —

Specialități de haine preoțești și bărbătești.

IOSIF DRAGAN

atelier de croitorie engleză „ pentru domni „

Oradea-mare - Nagyvárad

Nagy Sándor - u. 1.
(Lângă prăvălia Cziller).

Cea mai ieftină sursă de cumpărat a on. inteligențe românești din Oradea-mare, com. Bihorului și din comitatele vecine. Executare elegantă, conform gustului și după modele. Specialități de material englez, s'otian, de Reichenberg și din țară. Condițiuni de plătire favorabile, după modul din străinătate. În provincie la dorință — merg personal. —

Fritsch & Connert

atelier de ghete.

Mediaș — Medgyes.

Lucru de mână garantat.

Ghete de țevro pentru domni . . .	K 11'—
„ „ box „ „ „ „ „ „ „ „	K 11'—
„ „ țevro pt dame cu bumbi	K 10'50
„ „ „ „ „ cu șirete	K 9'50
Jumătăți de țevro pentru dame . .	K 8'—
Ghete tari de muncitori dela . . .	K 6'80
Ghete de copii dela	K 3'—

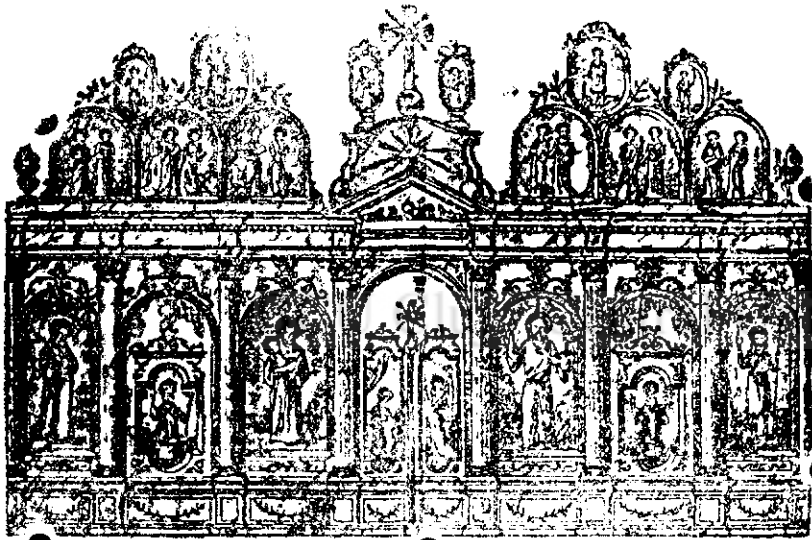
Material de I-a clasă.

Cel mai mare institut de industrie artistică bis. din Ungaria.

Lewisch Robert

sculptor și arhitect de altare

Szombathely.

Face tot felul de mobiler de biserică, așa ca :

Iconostase și altare — statui de piatră și lemn — amvoane și scaune de spovedanie — siciul Domnului, grota Mariei de Lour — cristelnițe, icoane de stațiune — sculptură în relief sau pictură — străni — pictură de biserică și altare.

Renovează în stil altare vechi, amvoane și statui, aurește și marmorează.

Preț-curent, proiect de buget și planuri gratis. Dacă sunt chemat pentru examinarea lucrului, mă duc ori-unde pe cheltuiala mea proprie.

DROGUERIE.

Dubiniewicz Oszkár

comerțiant de articole medicale, chimice și parfumerii.

Kolozsvár, str. Deák-Ferencz nr. 8.

Chiag litr. 3 cor.

Aparate de fotografiat

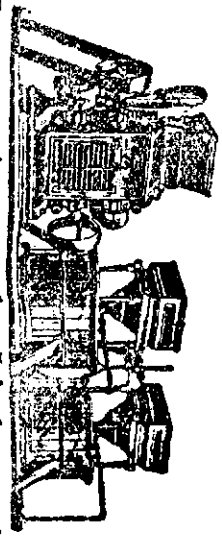
și tot ce se ține de ele, hârtii și articole chimice, Aparate dela 8—200 cor.

Petrol-China

cel mai bun mijloc contra mătreței a căderii părului și cărunțirii. Prețul Cor. 1-20.

Martin Droszt

lemnărie de mori și edificii.
Biserica-Albă, (Fehértáplom) str. Petőfi nr. 63.

Se recomandă pentru lucrări de mori și de edificii care cad în bransa lui, d. e. Construcție și reconstrucție de mori de apă, aburi și cu motor, mori înalte, semi înalte și plane, mai departe tot felul de montări complete de curățit, mașini de cernut și mașini automate pentru amestecarea făinei etc.. se săvârșesc prompt și corepunzător tuturor împrejurărilor.

Se primesc tot felul de mașini usate pentru renovare și reconstrucție. Tot asemenea se primesc lucrări de construcțiuni, aranjarea locuințelor, a prăvăliilor, biurourilor și școlilor cu prețuri favorabile.

La dorință trimite deseneuri de plan și proiect de buget.

Cel dintâlu atelier de pietri monumentale aran cu putere electrică.

GERSTENBREIN TAMÁS és TÁRSA

măiestru de monum și pietri de cimitir

Fabricație proprie din marmoră, granit, labrador etc.

Din pietri de mormânt magazina se află în Kolozsvár, Ferencz József-ut 25.

Cancelaria și magazinul central:

Kolozsvár, Dézsma-n. 21.

Telefon 662.

Filiale: Nagyvárad, Nagyszeben, Déva și Bánpatak.

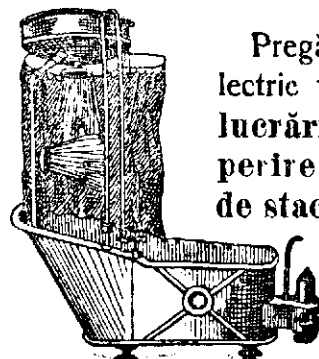
Makkay József, tinichigiu

Prăvălia:

Bocskay-ter 1 Gluj-Kolozsvár

Atelier:

Pap-utca 30

Pregătește în atelierul său cu motor electric tot felul de lucrări pentru zidiri, lucrări de tinichea, înfrumșetări, acoperire de biserici și turnuri, lucrări de staemol turnat pentru înfrumșetări precum și pentru firme, căm de scăldat în toată forma.

Telefon 807.

HEINRICH KLEVERKAUS

fabriă de salamă și cârnăfării instalat e eleeri a

Brașov - Brassó, Hirschergasse

Expediarea zilnică cu poșta și tr la toate stațiunile din țară și străinătă

Cârnați proaspeți de 2-ori pe de Paris, sardelle, maie cârnăței, cârnăți de Franfurt și Braunschweig, etc.

Preț-curent gratis și franco.

Expediază pe lângă ramburs unsoare de porc de pri calitate în vase de 5 kg. cu pr de zi la oricare stațiune poșt Revanzătorii primesc rabat

